

O Wymianie w ogólności.

35. Wypłata wzajemnych długów między narodami za pośrednictwem wexlów, w celu uniknienia przewozu brzęczącej monety lub drogich metalów nazywa się *wymianą* (*Change*). Ztąd to właśnie utworzyła się nowa gałąź przemysłu handlowego na pieniądze i wexle między osobami mającemi długi do zaspokojenia w różnych krajach a temi, które posiadają tamże fundusze do odebrania.

W tym handlu potrzeba uważać na wartość wewnętrzną pieniędzy sprzedawanych, na procent, koszt i ryzyko ich przewozu.

Negocjanci którzy tego tylko rodzaju zatrudnieniem się zajmują, są nazwani bankierami. Dla łatwiejszego pojęcia nauki o *Wymianie* i *Arbitrażu* ważną jest rzeczą wiedzieć: że w języku bankierskim wyrażenie, wystawić wexel (*tirer*), sprzedać go (*vendre*), odstąpić (*ceder*), dostarczyć (*fournir*), uważane są za jedno i toż samo; przeciwnie wziąć wexel (*prendre*) na jakiegokolwiek miejsce, jest to go kupić.

Ponieważ wexle wyobrażają monetę, ci zatem którzy je posiadają, mogą ich użyć również jak pieniędzy to jest: dać w zamian za towary albo inne wexle, odstąpić, przestać, negocjować lub sprzedać.

Wexle przybierają rozmaite nazwiska, a to podług sposobu ich uważania. Wexel wystawiony przez osobę na jednego z jej dłużników albo korespondentów nazywa się *tratę* (*traite*). Tenże sam wexel postawiony przez jednego z indossantów inną osobie z warunkiem odebrania summy na nim wyrażonej nazywa się *remesą* (*remise*). W pierwszym przypadku wexel jest rozkazem zapłacenia a w drugim odebrania summy nim objętej; gdyż ten który wydał tratę na rozkaz trzeciego, który ją bierze, sprzedał albo odstąpił.

pił ostatniemu funduszu jemu się należącego w miejscu wyrażoném na wexlu, a ten który go bierze albo kupuje, w celu odesłania na miejsce gdzie ma być umorzony; daje mu nazwisko *remessy*.

Słowem: wexel każdy względem osoby która go wystawia, czyli względem wystawcy; i wystawionego jest *tratem*, a względem osoby która go kupiła lub w jakimkolwiek bądź sposób nabyła; i przeszła inną; w celu umorzenia długu pewnego lub zrealizowania na monetę: zowie go *remessą*.

Wzajemne i ciągłe stosunki handlowe rozmaitych krajów, pociągają za sobą wzajemne długi; jedyny środek jaki się dawnemi czasy przedstawiał w celu zaspokojenia takowych, był przewóz brzęczącej monety dla wierzycieli. Lecz z wynalazkiem wexlów, negocjanci którzy mają długi do zapłacenia w miejscach oddalonych, kupują wexle od osób którym w tychże samych miejscach należą się pewne summy i posyłają w zapłacie za to, co są winni. Przykład najlepiej rzecz wyjaśni:

Warszawa z Londynem zostają w stosunkach handlowych, a zatem znajdują się w obu tych miastach negocjanci którzy mają pewne wzajemne długi. Dajmy że kupiec A. pragnie zaspokoić dług w Londynie wynoszący sumę *N*, udaje się do Giełdy albo Ajenta wymiany czyli Meklera, i tego zobowiązuje aby! dostarczył mu wexlu na Londyn. Kupiec A umówi się z Ajentem, odbierze od niego wexel żądany i prześle swemu wierzycielowi do Londynu. Albo też może rozkazać temu ostatniemu wystawić na siebie wexel, i takowy na Giełdzie londyńskiej potrzebującemu sprzedać. Ztąd się pokazuje: że bez przewozu pieniędzy i użycia monet zagranicznych w pomoc, można wzajemnie długi umarzać.

Skutkami wymiany są:

1. Utworzenie nowego środka zamiany, to jest wexlów których cyrkulacja w handlu odbywa się z większą szybkością jak monety.

2. Powiększenie bogactw narodowych w obiegu będących.

3. Wypłata wzajemnych długów bez wyprowadzenia pieniędzy za granicę.

Handel na wexle dzieli się na wewnętrzny i zewnętrzny.

Operacje wymiany wewnętrznej, polegają w każdym narodzie na sprzedawaniu lub kupowaniu wexlów, których wartość ma być odebrana w innych miastach tegoż samego kraju i w tejże samej monecie, jaka była dana w celu ich nabycia.

Wymiana zagraniczna: (Change étranger) zasadza się na sprzedawaniu lub kupowaniu monet zagranicznych, wyobrażonych za pomocą wexli. Wziąć albo kupić w Polsce wexel na Anglią, jest to kupić i zapłacić pieniędzmi polskimi, pewną wierzytelność angielską, albo raczej jest to kupić monetę angielską; ponieważ ta wierzytelność powinna być zaspokojoną w monecie tego kraju.

Cena po której kupujemy lub sprzedajemy w jakim kraju pieniądze, które mają być odebrane w drugim, nazywa się ceną wymiany albo kursem wexlowym (*prix de Change*).

Kto chce zatem nabyć jasnego wyobrażenia o operacjach bankowych, powinien przedewszystkiém nauczyć się i poznać jakim sposobem oznaczają się ceny wymiany i jakie są przyczyny różnych ich zmian. Dla łatwiejszego rzeczy pojęcia, rozpoczniemy od ceny wymiany wewnętrznej, a następnie przejdziemy do ceny wymiany zagranicznej.